

Ein úr Høvundaliðnum:

Helle Thede Johansen

Eg eri 45 ár, eri gift og havi 2 børn. Eg eri ættað úr Danmark, so viðhvørt skrivu eg á danskum og viðhvørt royni eg meg á føroyskum.

Eg havi altíð elskað at skriva, og havi fleiri stuttsøgur og uppskot til aðrar søgur liggjandi í skuffuni.

Tá ið eg gekk í skúla, dámdi mær sera væl at fáa stíl fyri. Tað var bara stuttligt.

Seinni, tá ið eg fór út at sigla, skrivaði eg lang brøv heim, um tað eg upplivdi umborð og á landi. Tað var mangan brøv á meira enn 10 A4-ørk.

Familjan og vinir hava ofta sagt, at eg dugi væl at skriva, men ... eitt er at skriva brøv, nakað annað er at skriva søgur.

Eg veit ikki, um eg dugi at skriva eina bók, sum fólk tímir at keypa, men eg veit, at eg elski at skriva, og tað er fyrst og fremst tí, eg geri tað.

Mítt orðatak er:

At rejse er at leve, sagde H.C.Andersen. Jeg giver ham så evigt ret, men vil udvide citatet med: At skrive er at rejse - at rejse er at leve - at skrive er at leve!